

Ravno, ko je v javnost prišla novica o izpadu iz sistema so-financiranja, sem pri Maski naročala neko knjigo, ki sem jo čakala par mesecev in za katero ne vem, kje bi izšla, če Maska knjig ne bi izdajala. Podobnih misli se spomnim iz preteklosti ob več Maskinih izdajah ter ob več predstavah, ki jih je producirala. Gre za izjemno pomembno organizacijo znotraj polja slovenske neodvisne kulture, ki je ključno dejavna tako v založništvu kot v uprizoritvenih umetnostih, njen vpliv na širšo družbo pa je nespregledljiv ter, kar je izjemno pomembno, konstanten. Za slovensko kulturno krajino so tovrstne organizacije, ki jih je res malo, saj njihov položaj nikoli v zgodovini samostojne države ni bil enostaven, boj za sredstva je vpisan domala v njihov DNK, ontološko nujne. Krična misel, ki jo gojijo, ne zadeva ideoloških predpostavk ene ali druge oblasti, treba jih je misliti globlje, kot faktor, ki udejanja krativni in miselni potencial družbe kot take, nujen za njen razvoj. Vse preveč kratkovidno jim je jemati, kar posebej v teh časih, ko je epidemija prav v kulturi pustila izjemno mučno sled, nujno potrebujejo za obstanek, ter jih tako skušati kaznovati za njihov obstoj. Gesto odtegnitve sofinanciranja s strani MzK občutim kot nedostojno in obsojanja vredno. Kolegom in kolegicam želim, da jih ne bi zlomila, temveč učvrstila v prepričanju pravilnosti njihovega početja.

Anja Zag Golob